

[Lorentzen.]

højtærede finansminister, og jeg skal tage meget fejl, hvis jeg ikke ved at slå lidt tilbage i folketingstidende vil kunne finde disse tal, der, om jeg så må sige, er blevet autoriseret ved den højtærede finansministers tale her i tinget.

Poul Møller: Det var med megen interesse, jeg hørte det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards bemærkninger her i dag; de lå jo i mange henseender på linie med, hvad der såvel fra venstres som fra konservativ side er blevet sagt vedrørende besparelserne til folkepensionsformål og til statens almindelige overskudsdækning.

Den højtærede finansminister var inde på, at det konservative folkeparti ville bruge overskuddet til en skattelettelse for bunden opsparing. Ja, men det ville jo kun gøre det endnu mere inciterende og animerende for borgerne at finde sparemuligheder; det kunne dog kun glæde dem, hvis de kunne se, at de på denne måde får fordel af alle de sparemuligheder, der dukker op.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sagde, at han ikke ville opgive tanken om værdifasthed, men det ærede medlem mente, at man skulle eksperimentere med udstedelse af værdifaste obligationer. Jeg synes i og for sig, at denne tanke er interessant, og har altid syntes det. Men hvis man nu afviser vor tanke om konjunktursikring, om værdisikring af visse opsparingsformer, og bestemmer, at den værdisikring, der her finder sted, skal medføre et nedslag i folkepensionen, tror jeg, at også det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard vil synes, der bliver noget urimeligt i forholdet. Hvis en mand har købt værdifaste obligationer, kan det så være rimeligt, at når han bliver 67 år, skal det gå ud over hans folkepension, at hans obligationers værdi nu er blevet større i kroner og øre? Han har ved at købe obligationer sikret sig en værdifasthed, ligesom den anden i henhold til dette lovforslag har sikret sig det ved en stadig præmiebetaling gennem bankindsud eller sparekasseindsud; det er jo akkurat det samme. Vi synes alle, at det ville være helt grelt, om det skulle gå ud over mandens folkepension, at han havde købt en værdifast obligation, og dette eksempel kan vel vise, at det også ville se grelt ud, hvis vi

her kræver at skabe en opsparingsfremmende foranstaltning og så lader det gå ud over vedkommendes folkepension, i hvert fald hvis det sker på den måde, her er foreslået.

Den højtærede finansminister siger, at folk ikke kan få både i pose og i sæk, og at der her er tale om, at man giver noget til alle, hvorfor man, når man gør det, ikke kan foretage noget, der fremmer disse former for opsparing, fordi de, der præsterer denne opsparing, har fået i forvejen. Så er det, jeg spørger: Var det så ikke mere rationelt at lade være med at give til alle, men sikre dem, der har benyttet denne opsparingsform? Hvis man ikke vil det, ja, så må man da på en eller anden måde finde frem til at give dem, som har sparet på denne måde, en særlig præmie, en særlig belønning. Jeg underkender ikke de nye fradragsregler, og jeg underkender ikke, at folkepensionens mindstebeløb måske kan gøre, at visse mennesker siger: nu har jeg noget værdifast, som betyder, at jeg kan spare op. Altså: opsparingen kan få bedre vilkår, som jeg også sagde ved folkepensionsforslagets anden behandling, i kraft af de nye regler. Men opsparingsviljen er jeg bange for vil blive mindsket, hvis ikke man samtidig med denne folkepensionsordning finder frem til noget, der skaber et incitament, noget, der giver lyst og øget vilje til opsparing. Jeg synes heller ikke, der er tale om at få både i pose og i sæk. Jeg synes, at den mand, der har betalt sin folkepension — som han jo har, ved siden af at han har betalt sin præmie til bank, sparekasse eller forsikringsselskab — må føle sig noget brøstholden, må blive noget skuffet, når han ser, at den særlige værdifaste ydelse, han skulle have, faktisk ikke var der på anden måde, end at alle de fik det, som ikke havde sparet noget op, som ikke havde gjort noget for at sikre sig på denne façon.

Med hensyn til de enkelte besparelserposter vil jeg gerne sige, at det ærede medlem hr. Thestrup vil tage ordet her under debatten for at svare på de bemærkninger, den højtærede finansminister gjorde om, at der ikke fra mit partis side er fremsat nogen forslag vedrørende besparelsesmuligheder.

Hvilket formål der skal have prioritet: om man først skal sikre overdækningen